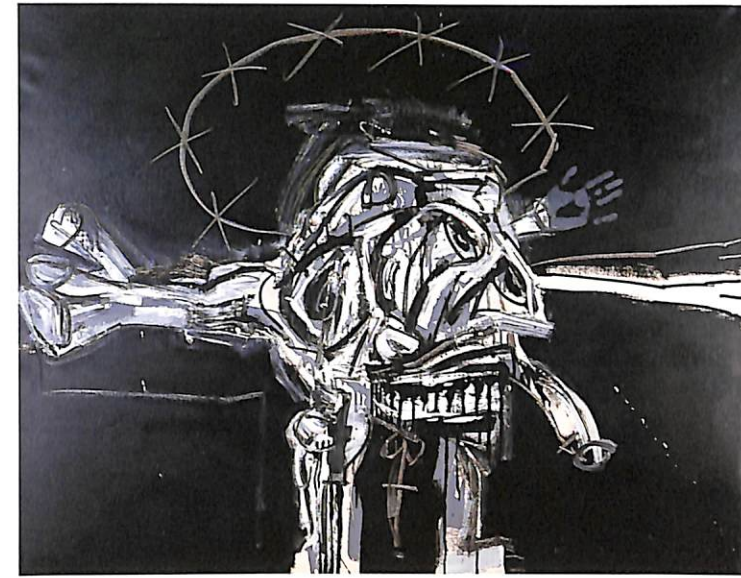

El perro de Goya. 1984

- 1966 Gran Premi de la Biennal Bianco e Nero, Lugano.
- 1973 Realitza "superposicions", transformacions i grans muntatges sobre paper.
- 1976 Publica *Les affiches cubaines*, editat pel Centre Pompidou.
- 1978 Torna a utilitzar el llenç per als quadres i comença per una sèrie de retrats imaginaris.
- 1979 Premi de la Biennal del Gravat Europeu de Heidelberg.
- 1980 Exposició antològica al MEAC (Museu Espanyol d' Art Contemporani), Madrid.
- 1982 Medalla d'or de les Belles Arts. Exposició al Centre Manuel de Falla, Granada.
- 1988 *Elegia*. Fresc a la Diputació Provincial d'Osca.
- 1989 Retrospectiva *Antonio Saura. Pintures 1956-1985*. Musée d'Art et d'Histoire. Ginebra. IVAM Centre Julio González, València.

BIOGRAFIA:

- 1930 Naix a Osca. De formació autodidacta. Quan era molt jove pateix una malaltia que l'obliga a la immobilitat forçosa, això el duu a escriure i pintar. Una vegada recuperat, segueix pintant amb caràcter experimental sobre taula i paper.
- 1950 Exposició a la "Sala de Libros". Saragossa.
- 1953-55 Resideix a París i experimenta contínuament amb la seua pintura.
- 1955 Trenca amb el grup surrealista i orienta el seu art cap a l'action painting i el Grup Cobra.
- 1956 Exposició al Palau de Biblioteques i Museus. Madrid.
- 1957 Participa activament en la formació del grup El Paso. Exposa a la Galeria Stadler, París. Biennal de Venècia.
- 1960 Col·labora amb el grup Estampa Popular. Premi Guggenheim. *New Spanish Painting and Sculpture*, Nova York. *Before Picasso*, *After Miró*, Nova York.
- 1961 Primers collages i algunes escultures en metall. Exposa a la Pierre Matisse Gallery, Nova York.
- 1963 Pinta a París els decorats per al muntatge de *La Casa de Bernarda Alba*. Exposicions al Palais des Beaux Arts, Brussel·les. Stedelijk Museum, Amsterdam.
- 1964 Exposa a la Galeria Juana Mordó, Madrid.

IVAM CENTRE JULIO GONZALEZ

Guillem de Castro, 118 - València.
Tel. (96) 386 30 00 - Fax (96) 332 10 94

De dimarts a diumenge, d'11 a 20 hores.
Diumenge, dia del Museu, entrada gratuïta
Dilluns: tancat

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I CIÈNCIA

S.A. ROIG IMPRESORES - LA POBLA DE VALLENOVA (Valencia) - Depòsit Legal: V.2.286/1989

a n t o n i o
SAURA

Pintures 1956-1985

Després de la Segona Guerra Mundial l'avantguarda artística, tant a Europa com a Amèrica, apostà per una tendència abstracta, per una nova orientació no figurativa. A Espanya, la recuperació artística, després d'un període de depressió i decadència, es donà cap el 1948 amb l'aparició del grup català Dau al Set; aquest significà una ruptura amb la plàstica que es realitzava en aquell moment a la península. Junt amb l'Equipo 57, El Paso i el Grup Parpalló, foren els introductors i protagonistes de l'informalisme espanyol, fórmula que suposà la renovació de l'art.

En l'àmbit d'aquesta tendència, els integrants dels distints grups han de ser valorats com individualitats que s'uniren front al panorama cultural del moment, amb una característica distintiva respecte de la resta dels artistes americans i europeus (tachismo, *action painting*): la preocupació per la realitat del seu país.

Antonio Saura, junt amb Millares, Canogar i Feito, funda El Paso, influït en un principi per Pollock, De Kooning o Kline, gradualment s'afirma en una pintura personal en què es recull la tradició pictòrica espanyola (Goya, Velázquez) i la carrega amb una expressió ferotge. La seua paleta es redueix al negre, blanc i roig. Amb aquesta construeix un llenguatge al voltant de temes o figures moltes vegades convertides en símbols.

L'obra d'Antonio Saura es considera ja com una de les més importants produccions a l'Espanya del s. XX. Des que començà el seu reconeixement internacional (Biennial de Venècia de 1958, *Before Picasso, After Miró*, Nova York, 1960) fins l'actualitat, les seues pintures manifesten la coherència d'un llenguatge propi que el consagra com vertader autor.

L'exposició que es mostra a l'IVAM, presentada al Musée d'Art et d'Histoire de Ginebra, amb motiu del 50 aniversari de la presentació de les col·leccions d'El Prado, palesa un esguard específic sobre els modes d'expressió del pintor, tots vinculats, però visualment autònoms. Proposa abordar l'obra pictòrica de Saura únicament a través de quatre temes:

Crucifixion Rouge. 1963

Dones, Crucifixions, Gossos de Goya (retrats imaginaris) i Multituds. En aquests s'alterna allò humà, polític, metafísic i el discurs plàstic.

El tema de les **Dones** se centra en un repertori unit a la feminitat, imatges que poden ser distribuïdes en distints grups: composicions cel·lulars, formant al·lèols quasi independents; imatges rectilínies de traços rígids, imatges aseuades, enterament articulades; pinzellades arquejades, constituïdes per arabescos de traços independents; i les màscares completes, grans rostres de format apaïsat presidits per boques enormes.

Les **Multituds**, els precedents de les quals es troben a les pintures de Goya i de James Ensor, a què s'uneix la compilació de documents que representen multituds compactes, conglomerats de formigues, d'abelles, de cotxes, multituds que es presenten com grans teixits cel·lulars, formant atapeïts i dinàmics conjunts.

Les **Crucifixions**, l'origen de les quals és el tema de la Crucifixió de Crist, de les passions de sant Bartomeu i sant

Sebastià, tracten representacions genèriques de víctimes, la lectura de les quals pot fer referència a botxins i escorxadors.

Per últim, els **Gossos de Goya (retrats imaginaris)** són perifrasis d'un quadre de Goya que representa un gos eixint darrere d'un quadre. Les idees de "sorgiment", "naixement" i "aparició" romanen necessàriament associades a la presència de l'accentuat buit i es repeteix en altres plans la premonitòria presència del gos de Goya.

Anat dans son fauteuil. 1985

